

ДАРГОМИЖСЬКИЙ
Олександр Сергійович
(1813 – 1869)

Завдяки заможним батькам, змалку навчався співу, грі на фортепіано та скрипці. Свої перші твори видав у юнацькому віці (романси, п'єси для фортепіано), юнаком познайомився з **М. Глінкою**. Відвідавши репетицію його опери «Життя за царя», Даргомижський замислюється над сюжетом власної опери. В 1841 він закінчує 4-річну роботу над своєю першою оперою – «Есмеральда» (за романом В. Гюго «Собор Паризької богоматері»). В 40-х рр. створив ряд романсів, у тому числі і найвідоміший з них – «Я вас любив».

У 1843 році Даргомижський їде за кордон, де кілька місяців проводить у Берліні, Брюсселі, Парижі та Відні. Він знайомиться з музикознавцем Франсуа-Жозефом Феті, скрипалем **Анрі В'єтаном** та провідними європейськими композиторами того часу: **Обером**, **Д**

оніцетті

,
Галеві

,
Мейербером

. Повернувшись у 1845 році до Росії, композитор захоплюється вивченням російського музичного фольклору, елементи якого яскраво проявилися в романсах і піснях, написаних у цей період: «Душка-дівця», «Ліхорадушка», «Мельник», а також в опері «Русалка», яку композитор почав писати в 1848 році.

З кінця 50-х рр. широко розгорнулася його музично-громадська діяльність. В 1859 Даргомижський був обраний членом комітету Російського музичного товариства і зблизився з групою молодих композиторів, яка пізніше отримає назву «Могутня купка»;

брав участь у роботі сатиричного журналу «Іскра» (пізніше й «Будільника»).

Даргомижський був знайомий з Тарасом Шевченком (познайомилися навесні 1858 року в Петербурзі) і **Семеном Гулаком-Артемовським** – першим виконавцем партії Клода Фролло в опері «Есмеральда».

В 60-х рр. Даргомижський звернувся до симфонічного жанру й створив три оркестрові п'єси, засновані на народних темах: «Баба-Яга, або З Волги nach Riga» (1862), «Малоросійський козачок» (1864), «Чухонська фантазія» (1867).

В 1866 він почав працювати над оперою «Кам'яний гість», поставивши новаторське завдання – написати оперу на повний, оригінальний текст літературного твору. Роботу не завершив. За заповітом автора, незакінчену першу картину дописав **Ц. А. Кюї**, а інструментував оперу

Рімській-Корсаков

Даргомижський є автором понад 100 романсів, збірників хорів, 4 опер, а також невеликих симфонічних творів.

Слідом за М.Глінкою Даргомижський заклав підвалини російської класичної музичної школи. Розвиваючи народно-реалістичні принципи музики Глінки, він збагатив їх новими рисами. Росіяни вважають творчість Даргомижського дороговказом у музичному мистецтві своєї країни XIX століття.